

17 Σεπτεμβρίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΠΕΠ ΠΕΛΕΝΔΡΙΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ, ΜΕΣΩ
ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ (ΑΔΕΑ),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 409/92).

5 Οι περί Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού Νόμοι 1969-1991 —
Άρθρο 9(2), ως εκτίθεται στον τροποποιητικό Νόμο 87/85 — Δεν
γίνεται συγκεκριμένη αναφορά για τις εξουσίες που έχει η ΑΔΕΑ
κατά την εκδίκαση εφέσεων εκτός των ποινών — Αναγωγή στις
συνήθεις εξουσίες δευτεροβάθμιου δικαστηρίου: επέμβαση μόνον
επί μη λογικά εφικτών, βάσει της μαρτυρίας, συμπερασμάτων.

10 Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός Έλεγχος — Επέμβαση
Δικαστηρίου — Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην
κρίση του διοικητικού οργάνου σε περίπτωση λογικά εφικτής
αποφάσεως.

15 Με την προσφυγή αυτή, επιδιώχθηκε η ακύρωση της απόφασης
της Ανώτατης Δικαστικής Επιτροπής Αθλητισμού (ΑΔΕΑ),
ημερομηνίας 18/5/92, επί της προσφυγής της ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς
εναντίον της απόφασης της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ,
ημερομηνίας 30/4/92, αναφορικά με τον ποδοσφαιρικό αγώνα
ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς- ΑΠΟΠ που έγινε στις 5/4/92.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή,
αποφάσισε ότι:

25 1. Δεν γίνεται συγκεκριμένη αναφορά στο νόμο (οι περί
Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού Νόμοι, 1969-1991,
Άρθρο 9(2), όπως εκτίθεται στον τροποποιητικό Νόμο 87/85)

για τις εξουσίες τις οποίες έχει η ΑΔΕΑ κατά την εκδίκαση εφέσεων, εκτός από τις ποινές τις οποίες μπορεί να επιβάλλει. Επομένως, πρέπει να εκληφθεί ότι οι εξουσίες της ΑΔΕΑ στην περίπτωση αυτή είναι οι συνήθεις εξουσίες δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, εκδικάζοντος κατ' έφεση.

5

Όπως λέχθηκε σε σειρά αποφάσεων του εφετείου, το εφετείο επεμβαίνει στην εκτίμηση των γεγονότων από το πρωτόδικο δικαστήριο μόνο αν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε δεν ήταν λογικά εφικτά σ' αυτό βάσει της μαρτυρίας (Βλέπε *Charalambous v. Police, Roussou v. Aristodemou*).

10

2. Το Δικαστήριο αυτό, ως Διοικητικό Δικαστήριο, δεν επεμβαίνει στην κρίση του διοικητικού οργάνου που εξέδωσε την επίδικη απόφαση, αν η επίδικη απόφαση ήταν λογικά εφικτή σ' αυτό.

15

3. Αφού εξέτασα με προσοχή το περιεχόμενο του φακέλου σε συσχετισμό με τους ισχυρισμούς των δικηγόρων, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση ήταν λογικά εφικτή στην ΑΔΕΑ, με βάση τα στοιχεία ενώπιόν της, πλήρως αιτιολογημένη και νόμιμη και δεν τεκμηριώθηκε κανένας από τους προβαλλόμενους λόγους για ακύρωσή της.

20

25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

30

Charalambous v. Police (1982) 2 C.L.R. 134.

Roussou v. Aristodemou (1989) 1 C.L.R. 12.

Προσφυγή.

35

Προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 18/5/92, επί της προσφυγής της ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς εναντίον της απόφασης της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ, ημερομηνίας 30/4/92, αναφορικά με τον ποδοσφαιρικό αγώνα ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς - ΑΠΟΠ που έγινε στις 5/4/92.

40

Αρ. Γεωργίου, για τους αιτητές.

Μ. Χριστοφίδης, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 5 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή, ζητείται η ακύρωση της απόφασης της Ανώτατης Δικαστικής Επιτροπής Αθλητισμού (ΑΔΕΑ), ημερομηνίας 18/5/92, επί της προσφυγής της
- 10 ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς εναντίον της απόφασης της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ, ημερομηνίας 30/4/92, αναφορικά με τον ποδοσφαιρικό αγώνα ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς-ΑΠΟΠ που έγινε στις 5/4/92.

- 15 Η Κυπριακή Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου (ΚΟΠ) είναι η Ομοσπονδία που διοργανώνει τα πρωταθλήματα ποδοσφαίρου στην Κύπρο και είναι μέλος των διεθνών Οργανώσεων ΟΥΕΦΑ και ΦΙΦΑ.

- 20 Ο Κυπριακός Οργανισμός Αθλητισμού (ΚΟΑ) ιδρύθηκε δυνάμει των περί Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού Νόμων 1969-1991 και έχει, σύμφωνα με το Νόμο, δική του Δικαστική Επιτροπή, την Ανώτατη Δικαστική Επιτροπή Αθλητισμού (ΑΔΕΑ).

- 25 Η Αθλητική Ποδοσφαιρική Ένωση Πελενδρίου (ΑΠΕΠ - αιτήτρια), είναι εγγεγραμμένη λέσχη και ενεγράφη στην ΚΟΠ κατά ή περί το 1985.

- 30 Κατά την ποδοσφαιρική περίοδο 1991/92, η ΑΠΕΠ Πελενδρίου αγωνιζόταν στο πρωτάθλημα Β' κατηγορίας της ΚΟΠ και μετά το τέλος του πρωταθλήματος κατέλαβε την 3η θέση στο πιο πάνω πρωτάθλημα, με 50 βαθμούς. Στο ίδιο πρωτάθλημα αγωνιζόταν και η ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς, που κατά το τέλος του πρωταθλήματος κατέλαβε την
- 35 θέση με 48 βαθμούς.

- 40 Κατά ή περί την 30/4/92, και ενώ το πρωτάθλημα Β' Κατηγορίας συνεχιζόταν, η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ μηδένισε την ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς, γιατί η τελευταία στο παιχνίδι ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς-ΑΠΟΠ Πάφου, χρησιμοποίησε ποδοσφαιριστή στον οποίο είχαν ήδη επιδειχθεί 6 κίτρινες κάρτες.

Μετά τη λήξη του πρωταθλήματος Β' κατηγορίας, η ΑΔΕΑ, εκδικάζοντας κατ' έφεση την υπόθεση ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς-ΑΠΟΠ Πάφου, με απόφασή της ημερομηνίας 18/5/92, ακύρωσε την πιο πάνω απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ, με αποτέλεσμα η ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς να πάρει 3 βαθμούς για το παιχνίδι ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς-ΑΠΟΠ Πάφου, ημερομηνίας 5/4/92, και να ανέβει στην 3η θέση της Β' κατηγορίας, υποβιβάζοντας έτσι την αιτήτρια στην 4η θέση του πρωταθλήματος Β' κατηγορίας.

Ως αποτέλεσμα, η αιτήτρια καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

Αν η αιτήτρια παρέμενε στην 3η θέση του πρωταθλήματος Β' κατηγορίας, θα έδινε αγώνες κατάταξης εναντίον ομάδας της Α' κατηγορίας του πρωταθλήματος της ΚΟΠ, για την άνοδό της στην Α' κατηγορία. Με την προσβαλλόμενη απόφαση και την άνοδο της ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς στην 3η θέση του πρωταθλήματος Β' κατηγορίας, η αιτήτρια αποκλείσθηκε από τους αγώνες κατάταξης και στερήθηκε της δυνατότητας ανόδου της στην Α' κατηγορία.

Μετά την απόσυρση δύο προδικαστικών ενστάσεων που εγέρθηκαν από το δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση, η προσφυγή περιορίστηκε στους ακόλουθους νομικούς λόγους ακυρώσεως:

(1) Η επίδικη απόφαση είναι αναιτιολόγητη.

(2) Η ΑΔΕΑ κακώς επενέβη στην κρίση των γεγονότων από τη Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ, και ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας.

Σχετικά με τον πρώτο λόγο, ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι δεν υπήρχαν ούτε πρακτικά, ούτε σκεπτικό ή αιτιολογία της απόφασης, αφού ούτε στο Δικαστήριο παρουσιάστηκαν. Μαζί με τη γραπτή αγόρευσή του ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, παρουσίασε την πλήρη απόφαση της ΑΔΕΑ, την οποία και επισύναψε στην αγόρευσή του. Κατόπιν τούτου, ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε στη γραπτή απάντησή του, ότι η απόφαση της ΑΔΕΑ δεν πρέπει να

ληφθεί υπόψη γιατί δεν αποτελεί δικόγραφο της παρούσας αίτησης, ούτε έχει γίνει Παράρτημα.

- 5 Η απόφαση της ΑΔΕΑ, που επισυνάφθηκε στην αγόρευση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, είναι στην ουσία η απόφαση που προσβάλλεται με την παρούσα προσφυγή και ήταν καθήκον οποιουδήποτε από τους δικηγόρους, στου οποίου την κατοχή βρισκόταν, να την παρουσιάσει για σκοπούς δικαστικού ελέγχου.
- 10 περίπτωση αυτή, η επίδικη απόφαση περιήλθε στην κατοχή του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, σε άγνωστο όμως χρόνο, ο οποίος και την επισύναψε στη γραπτή του αγόρευση, ημερομηνίας 1/7/92.
- 15 Η επίδικη απόφαση φέρει ημερομηνία 18/5/92. Όπως φαίνεται όμως, από τη δεύτερη παράγραφο του κειμένου της γραπτής απόφασης, αν και η απόφαση εκδόθηκε στις 18/5/92, η ΑΔΕΑ επιφυλάχθηκε να δώσει το πλήρες σκεπτικό αργότερα, πράγμα που έπραξε, όπως είναι
- 20 φανερόν, σε άγνωστο όμως χρόνο. Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση παρουσίασε την επίδικη απόφαση στο Δικαστήριο, όπως είχε καθήκον να πράξει, το δε γεγονός ότι παρέλειψε να την αριθμήσει ως παράρτημα, δεν έχει
- 25 επίδικη απόφαση παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο και τόσο το Δικαστήριο, όσο και ο δικηγόρος της αιτήτριας έλαβαν γνώση του περιεχομένου της. Έτσι δόθηκε η ευκαιρία στο δικηγόρο της αιτήτριας να εκφράσει με τη γραπτή απάντησή του, τις απόψεις του επί της
- 30 εγκυρότητας και του περιεχομένου της.

- Η αιτιολογία της επίδικης απόφασης περιέχεται στο ίδιο το κείμενό της και είναι πλήρως εμπειριστατωμένη. Επομένως, οι ισχυρισμοί του δικηγόρου της αιτήτριας
- 35 περί μη ύπαρξης αιτιολογίας, κρίνονται ως αβάσιμοι.

- Όσον αφορά το δεύτερο λόγο ακυρότητας που προβλήθηκε, ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι στην περίπτωση αυτή η ΑΔΕΑ ενεργούσε ως εφετείο και
- 40 δεν μπορούσε να επέμβει στα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου (της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ), όσον αφορά τα γεγονότα.

Στην παρούσα περίπτωση, η ΑΔΕΑ ενήργησε ως δευτεροβάθμια Δικαστική Επιτροπή, σύμφωνα με τις εξουσίες που της δίνονται με το άρθρο 9(2) των περί Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού Νόμων, 1969-1991. Το άρθρο αυτό, όπως εκτίθεται στον τροποποιητικό νόμο 87/85, έχει ως εξής:

"9. Η Ανωτάτη Δικαστική Επιτροπή Αθλητισμού κέκτηται τας εξής αρμοδιότητας:

(1)

(2) Ως η Ανωτάτη δευτεροβάθμιος Δικαστική Επιτροπή, όπως κρίνη και αποφασίξη επί πάσης εφέσεως, ήτις ήθελεν ασκηθή κατ' αποφάσεων των οικείων δικαστικών επιτροπών, οσάκις τοιαύτη έφεσις επιτρέπεται υπό των οικείων καταστατικών και εφ' όσον ο Οργανισμός θα απεδέχετο τοιαύτην αρμοδιότητα."

Δε γίνεται συγκεκριμένη αναφορά στο Νόμο για τις εξουσίες τις οποίες έχει η ΑΔΕΑ κατά την εκδίκαση εφέσεων, εκτός από τις ποινές τις οποίες μπορεί να επιβάλλει. Επομένως, πρέπει να εκληφθεί ότι οι εξουσίες της ΑΔΕΑ στην περίπτωση αυτή είναι οι συνήθεις εξουσίες δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, εκδικάζοντος κατ' έφεση.

Όπως λέχθηκε σε σειρά αποφάσεων του εφετείου, το εφετείο επεμβαίνει στην εκτίμηση των γεγονότων από το πρωτόδικο δικαστήριο μόνο αν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε δεν ήταν λογικά εφικτά σ' αυτό, βάσει της μαρτυρίας (Βλέπε *Charalambous v. Police* (1982) 2 C.L.R. 134, 141, *Roussou v. Aristodemou* (1989) 1 C.L.R. 12, 14).

Επίσης, το Δικαστήριο αυτό, ως Διοικητικό Δικαστήριο, δεν επεμβαίνει στην κρίση του διοικητικού οργάνου που εξέδωσε την επίδικη απόφαση, αν η επίδικη απόφαση ήταν λογικά εφικτή σ' αυτό.

Κατόπιν παράκλησης του Δικαστηρίου, προσάχθηκε ο φάκελος της υπόθεσης και κατατέθηκε ως τεκμήριο 1. Από

- το περιεχόμενο του φακέλου αυτού του οποίου οι σελίδες δεν είναι αριθμημένες και έτσι δεν μπορεί να γίνει εύκολη αναφορά, φαίνεται και η διαφορά στον τρόπο προσέγγισης της μαρτυρίας από τη Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ και την ΑΔΕΑ. Το θέμα που αφετέλεσε τη 5 διαφορά αφορούσε προηγούμενο αγώνα της ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς με τον Ορφέα, κατά τη διάρκεια του οποίου, όπως φαίνεται από το περιεχόμενο του φακέλου, είχε επιδειχθεί από το διαιτητή του αγώνα κίτρινη κάρτα σε 10 ποδοσφαιριστή της ΑΠΕΠ. Υπήρξαν συγκρουόμενες μαρτυρίες ως προς το κατά πόσο η κάρτα αυτή επιδείχθηκε στο συγκεκριμένο ποδοσφαιριστή του οποίου το όνομα αναγράφηκε από το διαιτητή στο φύλλο αγώνα, αν ο ποδοσφαιριστής αυτός αντελήφθηκε ότι η κάρτα 15 απευθυνόταν σ' αυτόν, αν οι αρχηγοί των ομάδων έλαβαν γνώση του γεγονότος αυτού, όπως επίσης και για τον τρόπο και χρόνο συμπλήρωσης του φύλλου αγώνος από το διαιτητή, ο οποίος ανέγραψε πρώτα το όνομα άλλου 20 ποδοσφαιριστή και αργότερα το διέγραψε και το αντικατέστησε με το όνομα του συγκεκριμένου ποδοσφαιριστή.

- Η ΑΔΕΑ, όπως φαίνεται από τη σελίδα 4 της επίδικης απόφασης, δεν επενέβηκε στο εύρημα της Δικαστικής 25 Επιτροπής όσον αφορά το χρόνο συμπλήρωσης του φύλλου αγώνα από το διαιτητή, αλλά κατέληξε σε διαφορετικά συμπεράσματα, με βάση τα ίδια γεγονότα, όπως διαπιστώθηκαν από τη Δικαστική Επιτροπή. Έτσι, μετά από λεπτομερή ανάλυση της μαρτυρίας, η ΑΔΕΑ 30 κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η παρατήρηση, που έγινε από το διαιτητή στο συγκεκριμένο ποδοσφαιριστή της ΑΠΕΠ Πιτσιλιάς, δεν ήταν έγκυρη, αφού δεν ήταν σαφές σε ποιόν απευθυνόταν, ούτε και οι αρχηγοί των ομάδων έλαβαν γνώση ως προς το ποιός ποδοσφαιριστής 35 παρατηρήθηκε, σ' αντίθεση με τους Κανονισμούς Πρωταθλημάτων της ΚΟΠ.

- Ως αποτέλεσμα, η ΑΔΕΑ ανέτρεψε την απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής. 40

Αφού εξέτασα με προσοχή το περιεχόμενο του φακέλου, Τεκμήριο 1, σε συσχέτισμό με τους ισχυρισμούς των δικηγόρων, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι η επίδικη

απόφαση ήταν λογικά εφικτή στην ΑΔΕΑ, με βάση τα στοιχεία ενώπιόν της, πλήρως αιτιολογημένη και νόμιμη και δεν τεκμηριώθηκε κανένας από τους προβαλλόμενους λόγους για ακύρωσή της.

5

Ως αποτέλεσμα, η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*

10